

Uchwała RD IMech Nr 02/06/2024
Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza
z dnia 26 czerwca 2024 r.
w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w postępowaniu habilitacyjnym
dr. inż. Pawła LONKWICA

Działając na podstawie, art. 178 ust.1 pkt 1 w zw. z art. 221 ust. 12 w zw. z ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.; zwanej dalej: Ustawą), § 36 ust. 1 pkt 1 Statutu Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza z dnia 27 czerwca 2019 r. z późn. zm. (t.j. z dnia 27 kwietnia 2023 r.), oraz § 2 ust. 3 i 4 Sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego stanowiącego załącznik nr 2 do uchwały nr 46/2023 Senatu Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza z dnia 25 maja 2023 r. w sprawie określenia sposobów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz doktora habilitowanego (zwanej dalej: Uchwałą), po zapoznaniu się z pełną dokumentacją sprawy, w tym recenzjami oraz uchwałą komisji habilitacyjnej z dnia 4 czerwca 2024 r. zawierającą opinię w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego, Rada Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna, Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza **odmawia** nadania dr. inż. Pawłowi LONKWICOWI stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna.

Uchwała Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza jest prawomocna z chwilą jej podjęcia.

Przewodniczący Rady Dyscypliny
Inżynieria Mechaniczna
Politechniki Rzeszowskiej
im. Ignacego Łukasiewicza
Przewodniczący
dr hab. inż. Andrzej Burghardt, prof. PRz

Uzasadnienie

Postępowanie habilitacyjne zostało wszczęte na wniosek dr. inż. Pawła Lonkwica (zwanego dalej również Kandydatem), w którym jako podmiot habilitujący została wskazana Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza. Poszczególne czynności przeprowadzone w przedmiotowym postępowaniu przedstawiają się zgodnie z poniższą tabelą:

Data	Czynność w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Pawłowi LONKWICOWI.
10.05.2023	Dr inż. Paweł LONKWIC złożył wniosek do Rady Doskonałości Naukowej o wszczęcie postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie inżynieria mechaniczna, ze wskazaniem Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza jako organu do przeprowadzenia tego postępowania.
23.05.2023	Rada Doskonałości Naukowej działając na podstawie art. 221 ust.1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742), po dokonaniu oceny formalnej wniosku dr inż. Pawła LONKWICA o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych 2 w dyscyplinie inżynieria mechaniczna, wszczętego w dniu 10 maja 2023 r., przekazała pełną dokumentację sprawy oraz zwróciła się z prośbą o przesłanie informacji o podjęciu się tego postępowania albo uchwały, o której mowa w art. 221 ust. 2 wskazanej ustawy, w przypadku podjęcia jej w terminie 4 tygodni od dnia doręczenia przedmiotowego wniosku do podmiotu habilitującego.
31.05.2023	Rada Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza podjęła uchwałę RD IMech Nr 02/05/2023 o wyrażeniu zgody na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego dr inż. Pawła LONKWICA w dziedzinie nauk inżynieryjnotechnicznych, w dyscyplinie inżynieria mechaniczna.
01.10.2023	Rada Doskonałości Naukowej poinformowała, że na posiedzeniu w dniu 26 września 2023 r. dokonała wyznaczenia części składu Komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr inż. Pawłowi LONKWICOWI w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna, wszczętym w dniu 10 maja 2023 r. Do składu Komisji wyznaczono: 1. prof. dr hab. inż. Jerzy MAŁACHOWSKI - przewodniczący komisji 2. dr hab. inż. Piotr PAWEŁKO - recenzent 3. prof. dr hab. inż. Michał KUCIEJ - recenzent 4. dr hab. inż. Artur Antoni KIERZKOWSKI - recenzent

25.10.2023	Rada Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza podjęła uchwałę RD IMech Nr 04/10/2023 w sprawie powołania składu Komisji habilitacyjnej w postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Pawła LONKWICA w składzie: 1. prof. dr hab. inż. Jerzy MAŁACHOWSKI - przewodniczący komisji 2. dr hab. inż. Stanisław KUT, prof. PRz – sekretarz komisji 3. dr hab. inż. Piotr PAWEŁKO, prof. ZUT- recenzent 4. prof. dr hab. inż. Michał KUCIEJ - recenzent 5. dr. hab. inż. Artur Antoni KIERZKOWSKI, prof. PWr - recenzent, 6. dr hab. inż. Sławomir SPADŁO, prof. PŚk – recenzent, 7. dr hab. inż. Piotr GIERLAK, prof. PRz - członek komisji.
30.10.2023	Przewodniczący Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza przekazał wszystkim recenzentom oraz pozostałym członkom Komisji habilitacyjnej dokumentację wniosku, z prośbą o opracowanie recenzji oraz opinii w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.
20.05.2024	Wpłynięcie wszystkich recenzji do Biura Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza.
21.05.2024	Wysłanie wszystkich recenzji wszystkim członkom Komisji Habilitacyjnej.
28.05.2024	Wyznaczenie terminu posiedzenia Komisji Habilitacyjnej na dzień 04.06.2024 (w trybie zdalnym).
04.06.2024	Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej poświęcone podjęciu uchwały zawierającej opinię w sprawie nadania dr inż. Pawłowi LONKWICOWI stopnia doktora habilitowanego (w trybie zdalnym).

Komisja Habilitacyjna na posiedzeniu w dniu 04.06.2024 r., obradując w pełnym składzie, w głosowaniu jawnym podjęła uchwałę, w której wyraziła negatywną opinię i opowiedziała się za odmową nadania dr inż. Pawłowi Lonkwicowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie inżynieria mechaniczna. Uchwałę podjęto jednomyślnie.

W ww. uchwale zawarto poniższe stwierdzenia:

Przewodniczący przypomniał, że sprawy związane z postępowaniem habilitacyjnym reguluje ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a w szczególności Art. 219 tej ustawy w brzmieniu: „Warunki nadania stopnia doktora habilitowanego 1. Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która: 1) posiada stopień doktora; 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej: a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na

podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku 3 opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne; 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. 2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego. 3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.” Po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku Przewodniczący poinformował, że wszyscy Recenzenci nisko ocenili osiągnięcie naukowe przedstawione przez Habilitanta. Wynikiem tego było uzyskanie 4 negatywnych recenzji, co w świetle ww. Ustawy skutkuje negatywną opinią wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego. W tym miejscu Przewodniczący zacytował art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478): „Uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podejmuje komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym. Na wniosek osoby ubiegającej się o stopień komisja podejmuje uchwałę w głosowaniu tajnym. Opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne.” Konieczne jest zatem przeprowadzenie posiedzenia Komisji oraz głosowania. Następnie Przewodniczący Komisji otworzył dyskusję na temat oceny osiągnięcia naukowego Habilitanta w zakresie dyscypliny inżynieria mechaniczna, której dotyczy postępowanie oraz oceny Jego pozostałych osiągnięć publikacyjnych i innych świadczących o aktywności naukowej i zawodowej.

Przewodniczący Komisji udzielił głosu recenzentom, prosząc o przedstawienie swoich recenzji.

Jako pierwszy o wypowiedź poproszony został dr hab. inż. Piotr PAWEŁKO, prof. ZUT. Powiedział, że w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr inż. Paweł Lonkwic przedstawił cykl publikacji i zgłoszeń patentowych dotyczących „Projektu, konstrukcji i wdrożenia urządzeń zwiększających bezpieczeństwo użytkowania dźwigów osobowych”. Mimo wartości aplikacyjnej jego prac, nie przedstawiono weryfikacji ani walidacji związanej ze zwiększeniem bezpieczeństwa. Habilitant nie odniósł się do rzeczywistego poziomu bezpieczeństwa proponowanych rozwiązań. Brakuje analizy skuteczności i nowatorstwa w porównaniu do istniejących technologii. Kontynuując wypowiedź stwierdził, że dr inż. P. Lonkwic zaprezentował konstrukcję chwytacza, jednak brak jest szczegółowej analizy zwiększenia poziomu bezpieczeństwa. W artykułach brak jest odniesienia do normy PN-EN 81-20 i precyzyjnego wykazania, jakie wymogi bezpieczeństwa są realizowane przez proponowane rozwiązania. Głowica diagnostyczna służy ocenie stanu technicznego prowadnicy, ale przedstawione wyniki badań doświadczalnych nie wykazują znaczącego wpływu na zwiększenie bezpieczeństwa użytkowania dźwigów. Wzór użytkowy chroni głównie estetyczne aspekty, co trudno uznać za

wartość naukową. Następnie prof. P. PAWEŁKO w swojej wypowiedzi odniósł się do przedstawionych publikacji, które jak to określił - dotyczą m.in. analizy numerycznej i doświadczalnej chwytacza oraz jego funkcjonalności, jednak brak jest szczegółowych wyników dotyczących zwiększenia poziomu bezpieczeństwa - jako podstawy tematyki pracy. Badania prowadzone na różnych typach powierzchni przewodnicy wykazały relacje pomiędzy tarcieniem suchym a zwilżonym, ale nie odniesiono się do kwestii bezpieczeństwa. Podkreślił, że Habilitant wykazał się aktywnością naukową, jednak przedłożone osiągnięcia nie spełniają w pełni kryteriów znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny inżynieria mechaniczna. Brak weryfikacji zwiększenia bezpieczeństwa użytkowania dźwigów osobowych i nieprecyzyjne odniesienie się do wymagań norm bezpieczeństwa stanowią istotne braki. Ponadto, wzór użytkowy nie stanowi nowatorskiego rozwiązania, a zgłoszenie patentowe nie uzyskało ochrony ze względu na brak opłaty. Reasumując swoją wypowiedź prof. P. PAWEŁKO w oparciu o ocenę przedłożonych materiałów, stwierdził, że osiągnięcie naukowe dr. inż. Pawła Lonkwica „Projekt, konstrukcja i wdrożenie urządzeń zwiększających bezpieczeństwo użytkowania dźwigów osobowych” nie spełnia kryteriów znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny inżynieria mechaniczna. Habilitant nie wykazał w sposób przekonujący, że jego rozwiązania znacząco zwiększają bezpieczeństwo użytkowania dźwigów osobowych. Przedłożone prace, choć wartościowe merytorycznie i aplikacyjnie, nie stanowią wystarczającego jakościowo i ilościowo wkładu w rozwój dyscypliny. Z tego powodu ocenił je negatywnie.

Po tej wypowiedzi, Przewodniczący Komisji podziękował za przedstawioną opinię oraz zapytał pozostałych członków komisji o ewentualne do niej pytania. W związku z ich brakiem, jako kolejny recenzent o swoją wypowiedź poproszony został prof. dr hab. inż. Michał KUCIEJ.

W swojej wypowiedzi zaznaczył, że analizując 4 działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską dr Pawła Lonkwica stwierdza, że jest ona bardzo dobra. Wzorowa jest również jego współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Jednak w recenzowanym przez niego wniosku habilitacyjnym, w głównej i najważniejszej części, brakuje precyzyjnego udowodnienia osiągnięć naukowych, w tym podkreślenia istotnego wkładu w dyscyplinę inżynieria mechaniczna. Na przykład, zamieszczony w pracy opis konstrukcji autorskiego chwytacza nie jest przekonujący jako osiągnięcie na miarę habilitacji. Brakuje wstępnych badań, a przegląd literatury nie wnosi istotnych nowych informacji. Kolejnym przykładem, który podał prof. M. KUCIEJ jest opis artykułu opublikowanego w czasopiśmie „Eksplatacja i Niezawodność”. Czytając poświadczenia wkładu merytorycznego w powstanie tej pracy, zauważył, że jeden ze współautorów zadeklarował „opracowanie modelu numerycznego procesu hamowania”, a ta część została dość szczegółowo opisana w autoreferacie. Natomiast Habilitant zadeklarował „opracowanie modelu numerycznego hamulca”. Podkreślił, że umieszczone na końcu opisu informacje podane jako część osiągnięcia naukowego niestety nie mogły zostać przez niego ocenione, gdyż są to ogólne informacje o uzyskanych patentach oraz o najciekawszych, zdaniem Habilitanta, wdrożonych pracach projektowokonstrukcyjnych. Stwierdził, że takiego rodzaju nieścisłości jest więcej. Dlatego podtrzymuje ocenę przedstawioną w swojej w recenzji.

Po kolejnej wypowiedzi, Przewodniczący Komisji podziękował za przedstawioną opinię oraz ponownie zapytał pozostałych członków komisji o ewentualne do niej pytania. W związku z ich brakiem, jako kolejny recenzent o swoją syntetyczną wypowiedź poproszony został dr hab. inż. Artur KIERZKOWSKI, prof. PWr.

Powiedział, że jako osiągnięcie naukowe, stanowiące podstawę do wszczęcia postępowania habilitacyjnego, wynikające z art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Habilitant wskazuje: - opracowanie projektowo-konstrukcyjne urządzeń zwiększających bezpieczeństwo transportu pionowego wraz z publikacjami znajdującymi się w bazie JCR jako uzupełnienie opracowań: hamulca poślizgowego typu CHP2000, - wdrożenie Lift Service S.A. Lublin, urządzenia do oceny stanu technicznego przewodnic dźwigowych, - udzielone patenty. Stwierdził, że opis opracowanego osiągnięcia projektowo-konstrukcyjnego oparty jest na 6 publikacjach. Następnie prof. A. KIERZKOWSKI wyszczególnił główne wnioski dotyczące formalnej oceny wniosku habilitacyjnego. Powiedział, że istnieje nieścisłość pomiędzy opisem wkładu własnego w przygotowanie publikacji a oświadczeniami autorów o wkładzie w przygotowanie publikacji, a opisem wkładu własnego Habilitanta przygotowanego w załączniku 9 (szczegóły opisano w recenzji). Ponadto do dokumentacji nie załączono opisu patentów oraz nie powoływano się na nie w opisie osiągnięcia naukowego. W dalszej części wypowiedzi wskazał ogólne wnioski, które sformułował na podstawie analizy przedstawionej dokumentacji do oceny pod względem merytorycznym, które wyszczególnił jako: - brak szczegółowego i wyczerpującego przeglądu literatury w obszarze rozpatrywanego zagadnienia. Brak publikacji naukowej w której zebrano wszystkie artykuły naukowe i poddano je krytycznej analizie z punktu widzenia przyjętej przez habilitanta metodologii; - brak szczegółowego i wyczerpującego uargumentowania dokonanych wyborów, porównań, weryfikacji np. w publikacji [B.I.2.2] nie przeprowadzono żadnych testów, które wskazały by na zgodność fizyki modelu z obiektem rzeczywistym; - brak uargumentowania przyjętych założeń w modelach matematycznych oraz wyjaśnienia jakie konsekwencje ma ich przyjęcie oraz jak te założenia mają się do publikacji dostępnych w bazach danych np. w publikacji [B.I.2.4] przytoczone w pracy modele matematyczne, które w postaci graficznej i funkcyjnej zaprezentowano nie są obarczone wyjaśnieniem (szerszym przeglądem literatury) dotyczącym przyjętych parametrów liczbowych. Następnie powiedział, że Habilitant w przedstawionej do oceny dokumentacji nie opracował i nie zweryfikował modelu matematycznego chwytacza własnej konstrukcji zwiększającego bezpieczeństwo. W żadnej ze wskazanych publikacji Habilitant nie zdefiniował pojęcia bezpieczeństwo. Nie przyjął miary bezpieczeństwa oraz nie przyjął obiektu referencyjnego względem którego zwiększenie bezpieczeństwa ma nastąpić. W przeglądzie literatury żadnej z publikacji nie przeprowadzono pogłębionych badań nad określeniem miary bezpieczeństwa. Dodatkowo Habilitant w opisie osiągnięcia naukowego jako cel szczegółowy wskazał: „stosując symulacje komputerowe, poszukiwałem metody pozwalającej na wyeliminowanie kosztownych metod badawczych lub ograniczenie wykonywania kosztownych testów przemysłowych pozwalających na ocenę poprawności procesu hamowania w odniesieniu do wymagań normy PN-EN 81-20”. W żadnej z publikacji autor nie prowadzi

rozważań w zakresie uzyskanych ograniczeń kosztów w związku z zastosowaną metodą badawczą. Znowu jeśli mowa o ograniczeniu kosztów należałoby określić pewną miarę kosztów do których Habilitant odnosiłby się w kolejnych publikacjach. W podsumowaniu swojej wypowiedzi prof. A. KIERZKOWSKI stwierdził, że osiągnięcie naukowe jako „Projekt, konstrukcja i wdrożenie urządzeń zwiększających bezpieczeństwo użytkowania dźwigów osobowych” nie zostało należycie udokumentowane i w jego opinii nie spełnia wymagań Ustawy.

Po tej wypowiedzi, Przewodniczący Komisji podziękował za przedstawioną opinię i z uwagi na brak pytań po jego wypowiedzi poprosił o wypowiedź ostatniego z recenzentów dr hab. inż. Sławomira SPADŁO, prof. PŚk.

Powiedział On, że Kandydat w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie nauk inżyniersko-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna, przedstawił osiągnięcia naukowe w postaci oryginalnego opracowania projektowego, konstrukcyjnego i technologicznego pt.: „Projekt, konstrukcja i wdrożenie urządzeń zwiększających bezpieczeństwo użytkowania dźwigów osobowych wraz z cyklem publikacji oraz patentami” wraz z informacjami dotyczącymi osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzatorskich. Zaznaczył, że dr P. Lonkwic jest autorem lub współautorem wielu opracowań dotyczących budowy urządzeń zwiększających bezpieczeństwo użytkowania dźwigów osobowych. Przedstawił kilka rozwiązań konstrukcyjnych, w tym indywidualne, dotyczące rozwiązania chwytacza dźwigu CHP 2000. Efekty opracowań konstrukcyjnych dra Lonkwica stanowią przedmiot kilkunastu zgłoszeń patentowych, część z nich uzyskało ochronę. Natomiast tematyka zaprezentowanych publikacji, w głównej mierze wieloautorskich, obejmuje zagadnienia dotyczące bezpieczeństwa użytkowania oraz eksploatacji dźwigów osobowych. Stwierdził, że Habilitant nie wyodrębnił w sposób jednoznaczny własnego wkładu merytorycznego w ich opracowanie. W jego opinii jako oceniającego, Habilitant nie udokumentował w sposób wystarczający deklarowanego wdrożenia opracowanego rozwiązania chwytacza dźwigu. Następnie odniósł się do dorobku habilitanta w zakresie osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzatorskich w dziedzinie nauk inżyniersko-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna, który ocenił za wystarczający. Podkreślił, że szczegółowa ocena dorobku Kandydata, wraz z uzasadnieniem, przedstawiona została w sporządzonej przez niego na okoliczność postępowania habilitacyjnego recenzji. Reasumując swoją wypowiedź prof. S. Spadło stwierdził, że biorąc dodatkowo pod uwagę argumenty przedstawione w dyskusji podczas posiedzenia komisji, podtrzymuje wniosek końcowy zawarty w swojej recenzji, że przedstawiony przez dra inż. Pawła Lonkwica dorobek nie został udokumentowany w sposób spójny i wystarczający aby ocenić, że spełnia on wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.), dotyczące postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Stwierdził, iż w jego opinii, na obecnym etapie, dorobek dr. inż. Pawła Lonkwica ocenia za niewystarczający.

Po wyrażeniu swoich opinii przez wszystkich recenzentów i wobec braku pytań ze strony członków Komisji, Przewodniczący poprosił o wypowiedź dr hab. inż. Piotra GIERLAKA, prof. PRZ

który powiedział, że osiągnięcie Habilitanta dotyczy prac projektowo-konstrukcyjnych w zakresie budowy chwytacza dźwigowego oraz głowicy diagnostycznej do oceny stanu przewodnic dźwigowych. W autoreferacie Habilitant przedstawił opis opracowanych rozwiązań konstrukcyjnych oraz przeprowadzonych badań eksperymentalnych, które szczegółowo opisano w renomowanych czasopismach. Opis badań eksperymentalnych znamionuje dużą biegłość Habilitanta w tematyce związanej z projektowanymi i konstruowanymi układami. Słabymi stronami autoreferatu jest to, że Habilitant nie odniósł się w ogóle do aspektu zwiększenia bezpieczeństwa widniejącego w tytule wniosku oraz nie zawarł niektórych istotnych informacji, po które trzeba sięgać do pozostałych załączników. Pomimo słabych stron autoprezentacji prof. P. GIERLAK uważa, że Habilitant wniósł istotny wkład w projekt i konstrukcję chwytacza dźwigowego i głowicy diagnostycznej. Zaznaczył przy tym, że Pan dr inż. Paweł LONKWIC wykazał się aktywnością dydaktyczną, ekspercką i współpracą z otoczeniem gospodarczym, którą to aktywność w całości ocenił jako wzorową, a wręcz imponującą. Podsumowując swoją wypowiedź prof. P. GIERLAK stwierdził, że w jego opinii przedstawione przez Pana dr. inż. Pawła LONKWIC osiągnięcie co najmniej w stopniu minimalnym spełnia wymogi dotyczące nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego określone w art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Jednak mając na uwadze negatywne recenzje osiągnięcia oraz zapisy ustawowe, poprze wniosek o odmowę nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego Panu Pawłowi LONKWICOWI.

Po przedstawionej opinii przez członka Komisji, Przewodniczący podziękował za wypowiedź oraz ponownie zapytał pozostałych członków komisji o ewentualne do niej pytania. W związku z ich brakiem o przedstawienie swojej opinii poproszony został sekretarz Komisji dr hab. inż. Stanisław KUT, prof. PRz który powiedział, że w ujęciu całościowym przedstawiony przez Habilitanta dorobek, świadczy o licznych osiągnięciach naukowych, uzyskanych zwłaszcza po doktoracie. Wymienił, że w swoim dorobku naukowym wykazał On autorstwo lub współautorstwo m.in.: 14 publikacji znajdujących się na liście JCR, 47 artykułów w czasopismach spoza listy JCR, 3 monografie oraz 3 rozdziałów w monografiach, 62 publikacji branżowych, 9 patentów, 27 ekspertyz i opinii zleconych. Wartości wskaźników bibliometrycznych Habilitanta jak: sumaryczny IF wynoszący 22,33; index Hirscha 7 oraz liczba cytowań bez autocytowań 110 (wg Web of Science) są wystarczające przy ubieganiu się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie inżynieria mechaniczna. Habilitant legitymuje się stopniem naukowym doktora nauk technicznych, a także wykazał się działalnością naukową w więcej niż jednej uczelni, realizując staże w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oraz w Politechnice Lubelskiej udokumentowane publikacjami, co można uznać za spełnienie pierwszego i trzeciego ustawowego wymogu do nadania stopnia doktora habilitowanego. Kontynuując swoją wypowiedź prof. S. KUT zaznaczył, że na uwagę zasługuje imponująca liczba wdrożeń przemysłowych, którą Habilitant podaje w liczbie ok. 150. Niestety na podstawie danych podanych w wykazie wdrożonych opracowań nie można zweryfikować tych wszystkich wdrożeń zarówno w odniesieniu co do ich liczby, jak i rodzaju, złożoności i zakresu wykonanych prac projektowo-wdrożeniowych, w tym chociażby procentowego udziału Habilitanta. Następnie

powiedział, że po szczegółowym zapoznaniu się z treścią autoreferatu można stwierdzić, że wniosek nie został skrupulatnie przygotowany, czego konkretne przykłady podał w swojej opinii. Ponadto zaznaczył, że w jego ocenie przedstawione we wniosku osiągnięcia naukowe mające być podstawą do ubiegania się o tytuł doktora habilitowanego nie odnoszą się w sposób bezpośredni do kwestii związanych ze zwiększeniem bezpieczeństwa wynikającym z zastosowania autorskiego chwytacza czy głowicy diagnostycznej. Innymi słowy, nie wiadomo czy i na ile, opracowane przez Habilitanta chwytacz i głowica wpływają na poprawę bezpieczeństwa urządzeń dźwigowych w porównaniu do rozwiązań obecnie stosowanych. Stąd nie można jednoznacznie stwierdzić, że osiągnięcie habilitanta zatytułowane jako „Projekt, konstrukcja i wdrożenie urządzeń zwiększających bezpieczeństwo użytkowania dźwigów osobowych” wnosi znaczący wkład w rozwój dyscypliny inżynieria mechaniczna w zakresie zwiększenia bezpieczeństwa użytkowania dźwigów osobowych, przez co uważa, że drugi z trzech ustawowych wymogów do nadania stopnia doktora habilitowanego określonych w art. 219 ust. 1 pkt.2 obowiązującej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce jest spełniony co najwyżej w stopniu minimalnym. Podsumowując stwierdził, że biorąc pod uwagę 4 negatywne recenzje, ze względu na wymogi formalne będzie głosował za odrzuceniem wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Przewodniczący zwrócił się do członków Komisji z zapytaniem, zanim przejdziemy do głosowania, czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos. W wyniku braku dodatkowych głosów w dyskusji, poprosił sekretarza Komisji aby przedstawił treść przygotowanej uchwały.

Po czym sekretarz Komisji przedstawił treść uchwały o wyrażeniu opinii w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna w postępowaniu wszczętym na wniosek dr. inż. Pawła LONKWICA, stanowiącą załącznik nr 2 do protokołu. Przewodniczący zwrócił się do członków Komisji z ponownym zapytaniem, czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos. W związku z brakiem dalszych głosów, przewodniczący prof. dr hab. inż. Jerzy MAŁACHOWSKI stwierdził, że dyskusję uważa za zamkniętą. Przewodniczący przypomniał, że głosowanie nad podjęciem uchwały zawierającej negatywną opinię w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego dr. inż. Pawłowi LONKWICOWI odbędzie się na zasadzie zwykłej większości głosów (głosów „za” więcej niż głosów „przeciw”, bez uwzględnienia głosów „wstrzymujących się”). Zaapelował, aby dając wyraz swojej kompetencji merytorycznej, wymaganej od wszystkich członków Komisji habilitacyjnej, w miarę możliwości nie oddawać głosów „wstrzymujących się”. Następnie poinformował, że we wniosku wszczynającym postępowanie Habilitant nie wniósł prośby o głosowanie w trybie tajnym, po czym poprosił o głosowanie przez podniesienie ręki. Przewodniczący stwierdził, że w wyniku przeprowadzonego głosowania jawnego uchwała zawierająca negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Pawłowi LONKWICOWI została przyjęta jednogłośnie 7 głosami „za” i stała się prawomocna w chwili jej podjęcia.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej za pośrednictwem Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza.

Termin na wniesienie odwołania wynosi 30 dni od dnia doręczenia decyzji (niniejszej uchwały).

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Radzie Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Przewodniczący Rady Dyscypliny
Inżynieria Mechaniczna
Politechniki Rzeszowskiej
im. Ignacego Łukasiewicza
Burghardt A.
dr hab. inż. Andrzej Burghardt, prof. PRz

